

अध्यायार्थमुपसंहरति सचेतनमिति चेतनया सहितं स्वयमचेतनं देहं जीवगुणं जीवगुणं चैतन्येन युक्तं वदति यतः स जीवश्चेतनेन देहः जीवयते चेतयते चेदं न तु देहः स्वयंचेतनः ततो जीवादिपरंतवदंति यः स प्रभुवनानि भर्तुव आदीनि प्राकल्पयत् परमात्मा प्रत्यगाल्मत्वात् ब्रह्मन्यामादिवत् क्रियाप्राप्यमिति ज्ञानकर्मणो ब्रह्मप्राप्तौ समसमुच्चयोन घटत इत्यर्थः ॥ २० ॥ इति शंतिः ० मो ० भा ० द्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४२ ॥ ॥ ४३ ॥ स्वबोधव्यापनार्थं घटतमनुवदति क्षरादिति क्षरात् प्रधानात् यः सर्गश्चतुर्विंशति तत्त्वात्मकः साधारणः स आत्मनः ईशादिति श्रुतं तथा सगुणानि स विषयाणीन्द्रियाणि बुद्धे

सचेतनं जीवगुणं वदंति सचेष्टते जीवयते च सर्वं ॥ ततः परं क्षेत्रविदो वदंति प्राकल्पयद्यो भुवनानि सप्त ॥ २० ॥ इति श्री महाभारतेशंतिः ० मोक्ष ० शुकानुप्र
श्रे द्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४२ ॥ ॥ ४३ ॥ शुक उवाच क्षरात्प्रभृतियः सर्गः सगुणानीन्द्रियाणि च ॥ बुद्धौ श्रय्यातिसर्गोऽयं
प्रधानश्चात्मनः श्रुतं ॥ १ ॥ भूय एव तु लोके स्मिन् सदृष्टिं कालं हेतुकीं ॥ यया संतः प्रवर्तते तदिच्छाम्यनुवर्त्तितुं ॥ २ ॥ वेदे वचनमुक्तं तु कुरु कर्म त्यजेति च ॥ कथ
मेतद् द्विजानीयां तच्च व्याख्यातुमर्हसि ॥ ३ ॥ लोकवृत्तांत तत्त्वज्ञः पूतो हंगुरुशासनात् ॥ कृत्वा बुद्धिं विमुक्तात्मा द्रक्ष्याम्यात्मानमव्ययं ॥ ४ ॥ व्यास उवाच
यथा वै विहितावृत्तिः पुरस्ताद्ब्रह्मणा स्वयं ॥ एषा पूर्वतरैः सद्विराचीर्णा परमर्षिभिः ॥ ५ ॥ ब्रह्मचर्येण वै लोकान् जयंति परमर्षयः ॥ आत्मनश्च ततः श्रेयांस्यन्विच्छन्
त्मनः सामनि ॥ ६ ॥ वने मूलफलाशी च तप्यन्सुविपुलं तपः ॥ पुण्याय तनचारी च भूतानामविहिंसकः ॥ ७ ॥ विधूमे सन्नमुसलेवानप्रस्थप्रतिश्रये ॥ काले
प्राप्ते च रन्भैक्ष्यं कल्पते ब्रह्मभूयसे ॥ ८ ॥

यत्तु ऐश्वर्यसामर्थ्यं तत्कृतः अतिसर्गः उत्कृष्टसृष्टिस्तत्तत्पुरुषकृतोऽसाधारणः अयं च बंधकत्वेन प्रधानः श्रेष्ठः ऐशी जैवी चेति द्विविधा सृष्टिस्तत्र जैवी धीमयी सृष्टिर्बन्धहेतुर्न तु ऐशी भूतमयी ति प्राक्श्रुतमित्यर्थः ॥ १ ॥
सदृष्टिस्तिसतामाचारं कालं हेतुकीं युगानुसारिणीं अनुवर्त्तितुं पुनः श्रोतुं ॥ २ ॥ कुरु कर्म त्यजेति श्रुत्योः एतत् एतन् अविरोधं च कथं विजानीयां विषयविभागेन विविच्य कथं जानीयां ॥ ३ ॥ लोकवृत्तांतो लोकरीतिः
तस्य तत्त्वबंधमार्धमूलकत्वं तज्ज्ञः पूतो धर्मानुष्ठानेन बुद्धिं कृत्वा संस्कृत्य विमुक्तात्मा त्यक्तदेहः ॥ ४ ॥ तत्र मास्तु कर्मणां ज्ञानेन सह समुच्चयः क्रमसमुच्चयस्तु भविष्यतीत्याशयमाह यथेति एषा कर्मभिर्बुद्धि संस्कृ
त्यतया लदर्शनमित्येवं रूपा ॥ ५ ॥ श्रेयांसि श्रेयो हेतू नृयज्ञादीन् अन्विच्छन् विविदिषंति यज्ञेनेति श्रुतेः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥